МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»

КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА

ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

ІХ ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО - ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

«СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА: ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА ШЛЯХИ МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ»

30 квітня 2025 року

Одеса

УДК 321(477)(063)

С91

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(№ 17 від 26 червня 2025 року)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Каменчук Т.О. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Проноза І.І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали IX Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Одеса 30 квітня 2025 року. Одеса ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», центр соціально-політичних досліджень «POLITICUS», 2025. 253с.
УДК 321(477)(063)

С91

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2025

© Центр соціально-політичних досліджень «POLITICUS», 2025

ЗМІСТ

1. Бабіна В. О. НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА СТРАТЕГІЧНІ ІМПЕРАТИВИ 7

2. Барасій В.Ю. ЕЛЕКТРОННИЙ УРЯД: ТЕХНОЛОГІЯ І ПОЛІТИКА… 13

3. Буковський С. М. МЕХАНІЗМИ ВПЛИВУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА НА ПУБЛІЧНУ ПОЛІТИКУ 18

4. Браткевич А. О. КРОС-КУЛЬТУРНА ПАРАДИГМА В ПРОСТОРІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З МІЖНАРОДНОГО ПРАВА 21

5. Вознюк І. В., Каменчук Т. О. РОЛЬ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ ПРИКОРДОННИХ ТЕРИТОРІЙ ПІД ЧАС ВІЙНИ 25

6. Гедікова Н. П. ГІБРИДНІ ЗАГРОЗИ ТА ЗАСОБИ ПРИТИДІЇ ЦЬОМУ СОЦІАЛЬНОМУ ЯВИЩУ 29

7. Голка В. Е., Панасюк О. М. ГОЛОВНІ НАПРЯМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІСЛЯ ВОЄННОЇ УКРАЇНИ 34

8. Горобець В. В. РОЛЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ 38

9. Деревянкин С. Л. РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПРАВОСУДДЯ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ПОВОЄННИХ ВИКЛИКІВ ТА ЄВРОПКЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ 41

10. Дмитрашко С. А., Казюк А. В. ПЕРЕГОВОРНІ СТРАТЕГІЇ АДМІНІСТРАЦІЇ Д. ТРАМПА В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ: ПОСЕРЕДНИЦТВО ЧИ ВЛАСНІ АМБІЦІЇ 47

11. Дмитрашко С. А., Піскун К. С. М'ЯКА СИЛА ПІДНЕБЕСНОЇ: ЯК КИТАЙ ФОРМУЄ НОВИЙ СВІТОВИЙ ПОРЯДОК 52

12. Долженков О.Ф. ПРАВОВІ ТА ЄТНИЧНІ ДИЛЕМИ ПРОТИДІЇ ДЕЗИНФОРМАЦІЇ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ: БАЛАНС МІЖ НАЦІОНАЛЬНОЮ БЕЗПЕКОЮ ТАСВОБОДОЮ СЛОВА 57

13. Калюжный Н. Г. ОСОБЛИВОСТІ КУЛЬТУРОТВОРЧОЇ ТА КОМУНІКАТИВНОЇ МІСІЇ «ТЕАТРУ ДРАМАТУРГІВ» ТА «ТЕАТРУ ВЕТЕРАНІВ» 63

Список використаних джерел:

1. Голуб'як Н., Голуб'як І. Гібридні загрози як виклики безпековій політиці ЄС. Вісник Прикарпатського університету. Серія: Політологія. 2023. № 1 (15). С. 53–59.

2. Пирожков С., Хамітов Н. Національна стійкість заради незалежності і розвитку України. Освіта і суспільство. 2021. № 7-8. С. 6–7.

3. Glossary Hybrid Threats / Глосарій з гібридних загроз / упоряд. С.В.Гришко та ін.; за заг. ред. С.В. Гришко. 2021. 113 с. URL: https://openarchive.nure.ua/server/api/core/bitstreams/cdffc0fe-4e55-4fec-9977-16dbd8c2c7e5/content (дата звернення 10.01.2025).

ГОЛОВНІ НАПРЯМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІСЛЯВОЄННОЇ УКРАЇНИ

Голка Валерія Євгенівна,
к. політ.н., Одеський торговельно-економічний фаховий коледж
м. Одеса
Панасюк Олександра Миколаївна,
студентка 1 курсу гр. ФК 6924,
Одеський торговельно-економічний фаховий коледж
м. Одеса

Повномасштабна агресія Російської Федерації завдала Україні безпрецедентних руйнувань та спричинила глибокі соціально-економічні та екологічні наслідки. Водночас, перед Україною відкривається унікальна можливість не просто відновити втрачене, а й побудувати нову, стійку та процвітаючу державу на засадах сталого розвитку. Цей процес вимагає комплексного підходу, що охоплює економічні, соціальні та екологічні аспекти, з урахуванням міжнародного досвіду та Цілей сталого розвитку

ООН. У цих тезах представлено ключові напрями, що мають стати основою для післявоєнної трансформації України.

Фундаментом сталого розвитку післявоєнної України має стати потужна та диверсифікована економіка, здатна генерувати високу додану вартість та забезпечувати добробут громадян. Ключовими напрямами у цій сфері є:

– структурна перебудова економіки: необхідно відійти від сировинної моделі та зосередитись на розвитку переробної промисловості, високотехнологічних галузей, ІТ-сектору, агропромислового комплексу з акцентом на виробництво продукції з високою доданою вартістю, а також на розвитку сфери послуг, зокрема туризму [3]. Це дозволить створити нові робочі місця, підвищити конкурентоспроможність української економіки на світових ринках та зменшити її залежність від зовнішніх факторів;

– залучення інвестицій та розвиток підприємництва: створення сприятливого бізнес-клімату, боротьба з корупцією, дерегуляція та підтримка малого та середнього бізнесу є критично важливими для залучення як іноземних, так і внутрішніх інвестицій [1]. Важливо стимулювати інноваційну діяльність та розвиток стартапів, що сприятиме впровадженню новітніх технологій та підвищенню ефективності виробництва;

– «зелений» перехід та енергетична незалежність: відновлення енергетичної інфраструктури має відбуватися на основі сучасних «зелених» технологій, з акцентом на розвиток відновлюваних джерел енергії [2; 4]. Це не лише сприятиме зміцненню енергетичної незалежності України, але й дозволить зменшити викиди парникових газів та покращити стан довкілля. Впровадження принципів циркулярної економіки та енергоефективності має стати пріоритетом для всіх галузей економіки.

Відновлення людського капіталу та забезпечення соціальної справедливості є невід'ємною складовою сталого розвитку. У цьому контексті ключовими є:

– розвиток людського капіталу: інвестиції в освіту та науку, модернізація системи охорони здоров'я, підтримка культури та спорту є запорукою формування висококваліфікованої робочої сили та здорового суспільства [1]. Важливо забезпечити доступність та якість освітніх та медичних послуг для всіх верств населення, включаючи тих, хто постраждав від війни;

– соціальна згуртованість та інклюзивність: подолання наслідків війни вимагає значних зусиль для реінтеграції ветеранів, підтримки внутрішньо переміщених осіб та відновлення соціальної інфраструктури [1]. Важливо забезпечити рівні можливості для всіх громадян, незалежно від їхнього походження, статі, віку чи стану здоров'я. Розвиток громадянського суспільства та зміцнення довіри між громадянами та владою є ключовими для побудови стабільного та демократичного суспільства;

– забезпечення гідного рівня життя: боротьба з бідністю, створення гідних умов праці та забезпечення соціального захисту є важливими завданнями для післявоєнного відновлення. Необхідно розробити та впровадити ефективні програми соціальної підтримки, спрямовані на допомогу найбільш вразливим верствам населення.

Війна завдала значної шкоди довкіллю України. Тому «зелене» відновлення має стати одним із пріоритетів післявоєнного розвитку:

– відновлення та збереження екосистем: необхідно провести комплексну оцінку завданої шкоди довкіллю та розробити програми з відновлення лісів, річок, ґрунтів та інших природних об'єктів [2]. Важливо розширювати площі природно-заповідного фонду та впроваджувати заходи зі збереження біорізноманіття;

– екологізація промисловості та сільського господарства: впровадження сучасних екологічних стандартів та технологій у промисловості та

сільському господарстві дозволить зменшити негативний вплив на довкілля та забезпечити виробництво екологічно чистої продукції [2]. Важливо стимулювати розвиток органічного землеробства та «зеленого» туризму;

– управління відходами та боротьба із забрудненням: необхідно створити сучасну систему управління відходами, що включає сортування, переробку та утилізацію сміття [1]. Важливо також впроваджувати заходи з очищення забруднених територій та водних об'єктів.

Успішна реалізація завдань сталого розвитку неможлива без ефективного врядування та тісної співпраці з міжнародними партнерами:

– зміцнення інституційної спроможності: реформування системи державного управління, боротьба з корупцією, підвищення прозорості та підзвітності влади є ключовими для забезпечення ефективного використання ресурсів та реалізації запланованих реформ [1]. Важливо розвивати електронне врядування та залучати громадян до процесу прийняття рішень;

– європейська інтеграція: подальша інтеграція України до Європейського Союзу відкриває нові можливості для залучення інвестицій, впровадження європейських стандартів та зміцнення демократичних інститутів [1]. Важливо гармонізувати українське законодавство з нормами ЄС та активно брати участь у європейських програмах співробітництва;

– міжнародне співробітництво**:** тісна співпраця з міжнародними організаціями, урядами інших країн та міжнародними фінансовими інституціями є важливою для залучення фінансової та технічної допомоги для післявоєнного відновлення [5]. Важливо активно представляти інтереси України на міжнародній арені та брати участь у глобальних ініціативах зі сталого розвитку.

Таким чином, післявоєнне відновлення України на засадах сталого розвитку – це складний, але вкрай необхідний процес, що вимагає консолідації зусиль влади, бізнесу, громадянського суспільства та

міжнародних партнерів. Реалізація окреслених напрямів дозволить не лише подолати наслідки війни, але й побудувати сильну, демократичну та процвітаючу Україну, яка стане повноправним членом європейської спільноти та прикладом стійкого розвитку для інших країн світу.

Список використаних джерел:

1. *План відновлення України. URL: https://recovery.gov.ua/*
2. *Принципи зеленої післявоєнної відбудови України (2022). URL: https://ecoaction.org.ua/zelena-vidbudova-ua.html*
3. *Розвиток туризму та індустрії гостинності в стратегії постконфліктного відновлення економіки України. (2022). Економічний простір.URL: https://prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/1232*
4. *Зелене повоєнне відновлення України: Візія та моделі. (2022). DiXi Group. URL: https://dixigroup.org/wp-content/uploads/2022/08/green_recovery.pdf*
5. *Соціально-економічні чинники відновлення України після перемоги. (2024). Юридичні науки. URL: https://www.juris.vernadskyjournals.in.ua/journals/2024/3_2024/13.pdf*

РОЛЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ

Горобець Василь,
аспірант кафедри політичних наук і права
соціально-гуманітарного факультету
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса

У контексті повномасштабної російсько-української війни, що триває з 2022 року, питання ролі органів місцевого самоврядування набуло